

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Kmetty-utca 11. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Tanítóknak egész évre . 2 frt.
" fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb fel-szólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisors térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal. Az előfizetés legezelszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Korteesvilág.

Rég nem voltak oly mozgalmas napok megyénkben, mint most, mikor a képviselőválasztási „előmunkálatok“ teljes erővel és erélylyel fogantatottak. Fehér és piros tollas korteesek járják be a falukat, vidám kurjantások, rögtönzött pajkos dalok hangzanak fel — a korteesmák falai között, s ömlik a bor, pálinka, pénz bőségesen; s míg a dieső jelöltek nevével tündöklő lobogót a januáriusi kemény tél odafagyasztja a rudhoz, addig a korteesmák és kortees-tanyák fűtött oduiban kétszeres elkeseredéssel lobog fel a pártszenvedély tüze. — Ez a korteesvilág szokatlan téli képe; feleljen érte a ki esnált.

Lesz alkalmunk még a választások előtt és után a megyénkbeli választási mozgalmak felől véleményünket elmondani, s ebbeli kötelességünket nem is fogjuk elmulasztani, tapasztalván azon irtóztos corrupeziót, mely a mai választásokkal karöltve jár. Most még csak a választási mozgalmak lehető hű és rövid ismertetésére szoritkozunk, mintán tudjuk, hogy megyénk közönségének minden érdeklődése a választási chanceok hullámszája felé fordul.

△ **Gömörmegye központi választmánya** folyó hó 19-én tartott ülésében elhatározta, hogy megyénknek mind a hat kerületében az országos képviselő-választások **folyó január hó 28-án** tartassanak meg. A választás reggel 8 órakor kezdődik. A választási tisztikar következőleg alakított meg:

A rimaszombati választókerületben: választási elnök: Marton János, helyettese: Samarjay János. Jegyző: dr. Ráróssy Gyula, helyettese: Kubinyi Bertalan. Szavazatszedő küldöttségi elnök: Medveczky Sándor, helyettese: dr. Löcherer Tamás. Jegyző: Feledy Ferencz, helyettese: Török Gyula.

A jolsvai választókerületben: választási elnök: Mihalik Dezső, helyettese: Neogrady Lajos. Jegyző: Matolay Bertalan, helyettese: Czibur Elek. Szavazatszedő küldöttségi elnök: dr. Kalchbrenner Hugo, helyettese:

Fridrik Vilmos. Jegyző: Perjessy László, helyettese: dr. Szabó Elemér.

A rozsnói választókerületben: választási elnök: Szontagh József, helyettese: Máriaassy Géza. Jegyző: Nickl Gyula, helyettese: dr. Pösch Dezső. Szavazatszedő küldöttségi elnök: dr. Markó Sándor, helyettese: Szontagh Béla. Jegyző: Hódinka Mihály, helyettese: Sebök Andor.

A rimaszécsi választókerületben: választási elnök: Sárközy Gyula, helyettese: Fáy István. Jegyző: Nagy József, helyettese: Lengyel Ábrahám. Szavazatszedő küldöttségi elnök: Somoskeőy Gusztáv, helyettese: Horváth József. Jegyző: ifj. Szabó László, helyettese: Kisgergely Gyula.

A putnoki választókerületben: választási elnök: Lukács Géza, helyettese: Szentiványi Géza. Jegyző: Kovács Miklós, helyettese: Záhonyi János. — Szavazatszedő küldöttségi elnök: Farkas Gyula, helyettese: Moesz Miksa. Jegyző: Törköly János, helyettese: Szuhay Béla.

A kövi választókerületben: választási elnök: Terray Gyula, helyettese: Remenyik Gusztáv. Jegyző: Valkay László, helyettese: Dapsy Béla.

Bernát-párti mozgalmak.

Dr. Bernát István a rzsombati vál. kerület egyik képviselőjelöltje f. hó 17-én délután 3 órakor érkezett Tiszolezra, hogy politikai elveit az ottani válassztó közönséggel előszóval személyesen is megismertesse. A jelölt fogadtatására alakult bizottság mintegy tizenkét szánon vonult ki elébe a vasuti állomáshoz, s mikor Bernát a koesi ajtaján kilépett, riadó éljenzés harsant fel a szép számu közönség sorában; kiknek nevében Járossy Endre üdvözölte meleg szavakkal a jelöltet, kívánva neki az egész tiszolezi Bernát-párt nevében, hogy azon magasztos elveket, melyeknek annyi év óta buzgó apostola, mielőbb valósíthassa meg az ország törvényhozásában, s hogy a zászló, mely alá ők csoportosultak, diadalra vezessen.

Majd az egész közönség impozans menetben, a városházára hajtott, melynek nagy tanaesterme zsufolásig megtelt tiszolezi válassztó polgárokkal. Itt is lelkes éljenzés fogadta a jelöltet, kinek az ipari és mezőgazdasági közügyek terén kifejtett üdvös tevékenysége eddig is elismerés tárgya volt s Tiszolez és vidékének közönsége előtt. Bernát egy órán át tartó, gyönyörűen kidolgozott

programot mondott el, melynek során lelkes „éljen“ek harsantak fel a nagyszámu hallgatóság között. Kifejtette ismeretes nézeteit, melyek érvényre emelésével a hazai ipar, mezőgazdaság és kereskedelem javát előmozdítani kívánja, hogy hazánk legjelentékenyebb osztályai egyenként és összesen gazdagok legyenek anyagilag, hogy erkölcsileg és értelmileg függetlenek, szabadok lehessenek. Nagy tetszés kísérte szavait, melyekben fejtegette a birtok-minimum intézményének üdvös voltát; hogy a szegény földművelőnek a megélhetésre okvetlen szükséges néhány holdnyi földjét ne kötyavetvéthessék el, s népünk ne legyen kénytelen tengerentuli idegen világgrészekben keresni boldogulását, sőt szerény megélhetésének eszközeit is. Végül a felkesedés meleg hangján szólott azon viszályokról, melyek hazánk lakóit nyelv- és vallás tekintetében is széttagolják, s azon módokról, melyek által a minden igaz ember által hön ohajtott béke és egyetértés szelleme falaink közé bevezethető. S végül igérté, hogy ő, mint eddig, ugy ezután is egész életét az elmondott nagy ezélok megvalósítására fogja áldozni.

Szűnni nem akaró éljenzés követte a jelölt beszédét, mely a legtartózkodóbb válassztók körében is valódi lelkesültséget keltett. Majd Járossy Endre tót nyelven olvasta fel s magyarázta meg a jelölt programjának főbb pontjait, melyekre a válassztók közül több értelmes iparos és földműves lelkesült beszédben válaszolt. Azután Ambrózy József ügyvéd intézett beszédet a hallgatóság-hoz, buzdítván a tiszolezi válassztókat, hogy egy szívvel és egy értelemmel csoportosuljanak a Bernát-zászló alá, melyre a polgári munka és jó egyetértés vannak felírva.

Végül dr. Daxner Samu ügyvéd előbb tót, majd magyar nyelven egy igen esinosan átgondolt beszédet tartott, elismerését fejezvé ki a jelölt rokonszenves egyénisége és szabadelvű programja iránt, melynek való-sulását s azt, hogy fíradozásaiért az isten sokáig éltesse — ő és elvtársai szívesen kívánják. —

A gyűlés tagjainak lelkes éljenzései között fejező-dött be a gyűlés, melynek higgadt és tanulságos folyama a jelenvoltagek láthatólag igen kellemes benyomást tett. Este a tiszolezi válassztók barátságos lakomára gyűltek össze, melyen a késő éjjeli órákig lelkesülten élte-ték a kerület népszerű képviselőjelöltjét dr. Bernát Istvánt.

○ A putnoki választókerületben Putnok Mór függetlenségi és 48-as s Hevessy Bertalan nemzeti-párti képviselő-jelölt közt előreláthatólag igen heves mérkőzés lesz. A kerület legbeavatottabb vezérférfiai sem tudják még ma elhatározni, hogy melyik jelöltnek jó-solják meg a győzelem pálmáját.

TÁRCZA.

A „Milka“.

Szegény asszony az én házi asszonyom; de van neki egy kincse, szeme fénye: a Milka. Piros arczával ugy néz ki a szegényes lakban, mint pusztá kertben egy nyíló rózsató.

Rosz nyelvek ugyan azt beszélnek, hogy már 22 tavaszon virágnak. De hát tesz ez valamit, ha még mindig nem hullatja üde szirmai.

Igaz, hogy már férjhez menne, ha kérnék. De hát: ami késik, nem mulik.

Egy délben nagy sirás-rivásra értem haza. A néni jó hangosan zokogott: a bácsi is törülgette az orrát; de még a Milkának is hullottak a könnyei. Pedig ilyen ég-kék szemekért csakugyan kár, ha elborulnak. Arra való a nap, hogy ragyogjon. Az ő kék egéből pedig nem is egy, de két tündöklő nap szórja szét sugarait: a két szem esillaga.

Mikor már láttam, hogy sehogy sem akarják abba hagyni a sirást, nem állhattam, hogy meg ne kérdezzem:

— Tán valami baj van, hogy így neki keseredtek?

— Hogyne volna, hogyne volna, mikor elviszik a Milkát!

Fures! Ezek eddig mind azon sopánkodtak: „szegény lány az ördögnek sem kell!“ Most meg már sirnak, hogy viszik. — Ilyen az ember. Semmi sincs inye szerint. É felett a fonák gondolkozás mód felett bosszankodva vettem oda, csak ugy félvállról:

— Mi sirni való van azon? Hisz az annak a sora!

— Pető ur!!!

(Ez a sok felkiáltás-jel azt teszi, hogy a néni ré-mületes kétségbeeséssel sivalkodott fel.)

— Hát még Pető ur is így beszélhet, hát még ö-nnek sincs szive! Hát még Pető ur sem sajnálja a szegény kis Milkát!

— Dehogy is nem sajnálom, — feleltem. Kissé meghökkenve azon, hogy ezek olyan szeme szöktiben

hivatkoztak épen az én szivemre. No csak a kellene még, hogy ezek a Milkával rám spekuláltak legyen! Hisz épen most váltam el az egyik feleségemtől: varrjam a nyakamba a másikat? Nem ilyen szerenésedlen flótásnak való a házasság. Más részt pedig arra is gondoltam, hogy tán nem kedvök szerinti a kérő, azért jajveszékelnék annyira.

— Hát ha annyira sajnálják, ne adják.

— Hej, könnyű annak beszélni, akinek a kása nem égeti a száját.

Ugy! gondoltam. Bizonyosan az adósság is hajt benneteket, hogy valami pénzes emberhez adjátok a lányotokat.

— Hát, hisz, ott sem lesz neki rossz sora.

— Sohse lesz olyan, mint nálunk volt. Senki se tartja ugy répával, mint mi.

Nem nagyon tapasztaltam pedig, hogy valami kedves eledelle lett vón a sárga répa. Inkább nagyon egy véleményen volt velem, valahányszor a kedves csupaiz került az asztalra. Az volt rá a rendes refrényünk:

„Ki az urát nem szereti,
Sárga répát főzzön neki,
Jól megszózza, paprikázza:
Hogy a hideg is kirázza.“

Egészen helyén valónak találtam hát ezt a megjegyzést:

— Hát, hisz, épen a répara nincs neki olyan nagy szüksége, csak legyen mit apítani a tejsé.

— De épen az nem lesz, aki tejet adjon.

— No e szerint hát — gondolám — csak valami szegény legény lehet a völegény.

— Akkor sem kell félni a Milkát. Megél ő a jég hátán is

— Megél, megél! De miből élünk mi?

— De, hisz, eddig se a Milkától éltek.

— Hát akkor mit fejtünk meg este, reggel: ha nem a Milkát?!

Ejnye be furának találtam egy anya szájából ezt a kifejezést! Nem is feleltem rá semmit, hanem a néni már belejött a beszédbe:

— Tudom, utána szakad a szivem. De mit tehessek ellene, ha már egyszer lefoglalták.

— Ugy van. Legyen boldog vele, aki lefoglalta.

— Én pedig átkot kívánok a fejükre.

Elnevettem magam:

— Hisz arra való. Előbb-utóbb csak oda szánták.

— Már ugyan hogy szántuk volna mi a drágánkat arra, hogy elliezitálják a többet igézőnek.

— Hát még többen is vannak a kérők. Annál jobb. Adják annak, a ki többet ad.

— Jó is vón, ha rajtunk állna. Majd eladnánk mi most már kéz alatt is. Csakhogy beesukják az embert az ilyenért.

— Hogy a lányát férjhez adja?

— Lányát? Hát ki beszél itt lányról?

— Hisz maguk hajtják egyre csak azt, hogy a Milkát elviszik a háztól.

— El ám! De nem a Milka lányunkat, hanem a Milka tehenünket.

Az ördög meg jobban tudta, hogy itt még a tehenet is Milkának nevezik. Nem volt az nekem bemutatva soha.

Mikor azonban így egészen megértettem a dolgukat, siettem is megvizsgálni őket, hogy egy tehenet nem szabad ám adósságba lefoglalni a család szájából.

Hej, be megörültek. Ráborultak szegény állatra, ugy siratták, ugy esókölták:

— Csakhogy el nem visznek! Csakhogy a mienk maradhat! Még a lábado nyomát is megcsókoljuk, ugy gondodat viseljük. Még a szellő ellen is oltalmazunk.

Nem is láttam ugy dédelgetni házi állatot, mint ezek ezt. Valódi családtagnak tekintették. Bizonyosra vehettem, hogy megfogják gyászolni, ha előbb-utóbb itt hagyja ezt az árnyékvilágot.

A följobb való hetekben azonban arra érek haza, hogy a bácsi jól oldalba rugta a Milkát.

— Ej, ej bácsi, hát nem sajnálja azt az okatlan jószágot?

— Ördög bujjék bele! Mért nem lett püspök!

Hátha valami baja esnék.

— Az se az én károm; hanem, aki megvette.

Függetlenségi-párt gyűlése.

A rimaszombati függetlenségi és 48-as párt állandó választmányára folyó hó 17-én d. e. 11 órára gyűlést hirdetett, melyen a város polgársága impozáns számban jelent meg a „Rózsza” nagy termében. A máskülönbösen rendszeres nyári időszakban megtartani szokott évi közgyűlést tekintettel azon körülményre, hogy az országgyűlési képviselők választása is már közelebb van, az állandó választmány rendkívüli időben hívta össze, mit indokolta tesz az is, hogy a párt véleménye a képviselőválasztásokra vonatkozólag nyilvánosságra hozassék. Az a kérdés, hogy a rimaszombati függetlenségi és 48-as párt ezáltal actiába lép-e; vajjon lehetséges lesz-e a párt elvét a kerületben diadalra vezetni? A mennyiben a rimaszombati értelmiség politikai nézeteivel a kerület mostani pártviszonyai között jóformán izoláltan áll, az állandó választmány felvetett kérdése tökéletesen korrekt volt, mert kerületünkben a más politikai nézetet levők elveik diadalra jutására oly mélyreható lépéseket tettek, melyeknek ellensúlyozására ma már csak a legnagyobb erőfeszítéssel lehetne gondolni.

A közgyűlést a párt állandó választmányának elnöke Henyey Kálmán ügyvéd nyitotta meg, beszédjében hangsúlyozva a célt, mely a közgyűlés egybehívását indokolta tette, miután pedig a függetlenségi párt felhívásával egyidejűleg egy más felhívás is jelent meg, mely arra buzdítja a város polgárságát, hogy a közgyűlésen az összes ellenzéki nézeteket valló választók is jelenjenek meg. Kinyilatkoztatja, hogy ez utóbbi felhívás kibővítéséhez a függetlenségi pártnak semmi köze nem volt, — a mennyiben pedig a felhívás folytán más ellenzékhez tartozó választók is megjelentek a közgyűlésen, felkéri őket, hogy a függetlenségi párt tanácskozásának rendjét felszólalásaikkal ne zavarják meg.

Ezután Nagy Zoltán, a párt ad hoc jegyzője felolvassa a választmány következő jelentését:

„A rimaszombati függetlenségi és 48-as párt állandó választmányának jelentése az 1892. január 17-ik napjára egybehívott közgyűléshez:

1-ször. A párt vagyoni állására jelentjük, hogy a lezárt pénztári számadás szerint 1891. december hó 31-én készpénzben 109 ft 87 kr. pénztári maradvány találtatott, a mely az 1892-ik év javára átviteltvén, mint ilyen gyűmölösítés végett a Gömörmegyei Nép- és Iparbanknál van elhelyezve és az arról szóló betét könyvecské Szabó József kozma párt pénztárnok kezeli között van megőrzés végett; szokás szerint jelentjük továbbá, hogy ugyanez a párt tulajdonát képező, teljesen felszerelt, „1848.” feliratu selyem nemzeti zászló ez idő szerint Szabó János kriston elvtárs kezeli között van gondozás és felügyelet alatt.

2-ször. Jelentjük, hogy a párt 24 tagból álló állandó választmányára a legutóbbi kiegészítés óta részint haláleset, részint elköltözés folytán 14 tagra apadt le, ennek következtében 10 új taggal kiegészítendő lenne; tudomás, esetleg alkalmazkodás végett jelezzük, hogy az állandó választmányba bent vannak: Báthory Ferencz, Barányi Gusztáv, Borbély Ferencz, id. Csapó János, Éva János, Fejes István, Klincek János Lévay István, Szabó József kozma, Szabó János kriston, Szerényi János, Stolez Márton, Tóth József pénztárnok és Tóth Péter; — hogy kiegészítés céljából javaslatba hoztuk: Németh Károly, Király Ferencz, Széplaky Pál borbély, Lengyel Sámuel szárszabó, Soós Ferencz tímár, Gellmann Sámuel, Perjessy József, Lovniczky József, Benkó János és Endrély István. — Kérjük az állandó választmány kiegészítését.

3-ször. Jelentjük tudomásvétel végett, hogy az 1892. évre jogérvényesen megalapított képviselőválasztási névjegyzék Rimaszombathban 463 szavazó egyént foglal magában, kik közül saját kötelességgel tett nyilatkozataik alapján a függetlenségi és 48-as párt 237 személye számíthat a párt tagjai közé. — Tehát még ez idő szerint is többlet felénk az összes városi választóknak.

4-ször. Jelentjük, hogy a majdnem küszöbön álló képviselőválasztásra vonatkozólag számolva a választási idő rövidségével, a választókerület helyi viszonyai és körülményeivel, végre ezen kerület vidéki ellenzéki érzelmi választóinak óhaja és kívánságával, az állandó választmány azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy kerületünkben

ellenzéki képviselő megválasztása ez idő szerint egyedül függetlenségi Okolicsányi Gáspár ráhói lakos és földbirtokos személye által lehetne remélhetőleg elérhető, miért is, ha a párt a jelen képviselőválasztásnál tényleg actiába kíván lépni, tudva azt, hogy ezen ajánlat az egész kerület bármely ellenzéki pártot követő választók által is örömmel fogadtatik, javasoljuk a közgyűlésnek, hogy ajánlja fel a képviselő-jelöltséget Okolicsányi Gáspárnak és küldöttségleg azzal kérje fel a jelöltség elfogadására; — kimondván egyuttal azt is, hogy ha Okolicsányi Gáspár a jelöltséget el nem fogadván, az esetben a rimaszombati függetlenségi és 48-as párt jelenleg választási zászlót nem bont és mint párt az előttünk álló képviselőválasztásnál szavazni nem kíván és végre még más ellenzéki párti jelöltet támogatni hajlandó volna, addig ennek hiányában a már eddig felállított két kormánypárti jelölttel szemben a párt egyes tagjainak egyéni nézeteire némi befolyást gyakorolhó és neki irányt adni nem kíván.

Az állandó választmány 1892. január 15-én tartott üléséből.

Henyey Kálmán, pártelnök.

A közgyűlés a felolvasott jelentésben foglalt indítványokat egyhangulag elfogadta s azonnal kijelölte a küldöttséget is, mely még a nap folyama alatt keresse föl Okolicsányi Gáspár birtokost s hozzon határozott választ.

Ezzel a függetlenségi párt gyűlése véget ért s elnök a párt jelöltjének életetésével a tárgyalást berekesztette.

Most alkalom nyílt arra is, hogy a más pártion levők szót emelhesse. A helyzet kizsákmányolására Fráter Samu egyetemi hallgató szólalt fel, hogy a város közönsége előtt igazolja azon eljárását, miszerint ő néhány elvtársával értekezletet tartva elhatározta, hogy a nemzeti párti Horváth Gyulát kéri fel a jelöltség elfogadására függetlenségi programmal s felolvasott egy sürgönyt, mely szerint a felkért Horváth Gyula a jelöltséget nem fogadta el. Ez eljárásának megokolására fulminans beszédet tartott a fennálló kormány ellen, a honfi bá teljes elkeseredésével említvén föl sok oly tényt, melyek igazai fájdalmat kelthetnek minden igaz magyar szívében. — végül kéri polgártársait, hogy a kormánypárt jelöltséire ne adják szavazatukat.

A beszéd bár nem választó polgár ajkairól hangzott el, élénk hatást keltett s jöhet Abonyi Pál és Báthory Ferencz is röviden ily értelemben nyilatkoztak, a függetlenségi párt fentebb jelzett határozatát már nem másíthatják meg.

* * *

A küldöttség még azon nap folyama alatt eljárt megbízásában, melynek eredménye az, hogy Okolicsányi Gáspár, ez idő szerint nem hajlandó függetlenségi jelöltként fellépni, mit a rimaszombati párthívek élénk sajnálkozással vettek tudomásul. E szerint kerületünkben két szabadelvű párti jelölt áll szemben egymással s a függetlenségi választók szavazataikat az egyénre való tekintettel érvényesíthetik.

Bornemisza István beszámolója Rimaszécsen.

A rimaszécsi választókerület általános tiszteletnek és közkedveltségnek örvendő képviselője Bornemisza István folyó hó 14-én tartotta beszámolóját a kerület központjában Rimaszécsen.

A beszámoló iránt, a havazó téli idő dacára, oly nagy és élénk volt az érdeklődés, hogy a hallgatók befogadására a vendéglő tágas terme alig volt elég. Intelligens és közrendű választó örömmel jelent meg volt képviselőjének meghallgatására. Mikor a szeretett képviselő délelőtt 11 órakor a terembe lépett, színni nem akaró zajos éljenzés tört ki az ajkakon, s a legegyszerűbb polgár is boldognak érezte magát, hogy egy szívből jövő éljen által adhatott kifejezést képviselője iránt tiszteletének és hálájának. Azután elmondta gyönyörűen kidolgozott beszámolóját, melynek hatása alatt nem egyszer esillant fel a szemekben a hazafiai érzés drága könye.

Miután élesen elítélte a kormány erőszakoskodását, hogy a téli rendkívüli választások által a népakarat szabad nyilvánulását szinte megakadályozni törekszik, részletesen ismertette a lefolyt négy és fél évi parlamenti küzdelmeket s az ezek között elfoglalt elvi álláspontját. Beszédének különösen azon részei keltettek zajos hatást,

melyekben az annak idején nagy felháborodást keltett véderővita és a megyei adminisztráció államosítása felől tárgyalt törvényjavaslatok vitáit és mozzanatait fejtegette. Majd előadva, hogy ő lelkiismerete legjobb meggyőződése szerint küzdött a kéros törvények, valamint a kormány tulkapasai ellen, megbiztatva közébe visszahelyezte mandátumát, meleg hangon köszönte meg a belé helyezett bizalmat s kérve választóit, hogy jóindulatu emlékkönyvben továbbra is tartsák meg őt.

Alig tudott lecsillapulni a lelkesedett éljenzés, mely a népszerű képviselő beszédére felzúgott. S az értelemnek ezen nyilvánulása egészen természetes volt, mert Bornemisza István egyénleg is azok közé tartozik, a kik pusztá megjelenésük hájjával hatni tudnak, politikai hitvallása is azért oly bizalomra gerjeszt, mert mindenki tudja, hogy a mit ajka mond, ugyanazt érzi szívében is. És megtörtént, a mi csak a való érdemmel szemben szokott megtörténni, hogy képviselőnk mennyel kevesebb súlyt akart tulajdonitani országgyűlési működésének, annál magasabba emelkedett választói tiszteletében és becsülésében.

Becsuszavai elhangzása után a közmegegyezésnek adott kifejezést Fáy Barna, midőn a hazafiai érzés remegő hangján kérte az elbucsuzott képviselőt, hogy visszavonulási szándékát ne valósítsa meg még, hanem fogadja el a képviselőjelöltséget, hisz ugy sincs senki, a ki elveinket méltóbban képviselhetné az ország törvényhozásiában, kinek elvszilárdasága, törhetlen hazafisága, kötelességtudása, szóval egész multja a legnagyobb közösség a jövőre is.

A felkért jelölt meghatóttan jelenti ki válaszában, hogy az általános óhaj és közbizalom ilyetén nyilvánulása előtt meghajolva, a jelöltséget elfogadja.

Mely esendben emelkedett fel ezután Bráz János rimaszécsi róm. kath. plébános s az ő ajka által szólott Rozsnyónak püspöke. Szinte látszott rajta, milyen nagy nyomástól szabadult meg, midőn képviselő jelöltünk a hozzá intézett kérdésekre, általános tetszés között kijelenté, hogy pártjának jelszava: „szabadság, egyenlőség, testvériség” s ennek értelme szerint fog eljárni.

Majd Fábian Kamil dobócai plébános kérdezte, miként vélekedik egy államférfiu azon kijelentésével szemben, hogy rá nézve mindegy akármiké is a földbirtok, csak az adó befolyjon? s esetleg hajlandó-e pártolni azt az eszmét, mely a magyarhoni kisbirtokosok érdekeit a lehető legjobban megvédeni törekszik? Mielőtt a képviselő-jelölt ur erre felelt volna, Varga Antal bákai ref. lelkész emelt szót, szíves őszinteséggel kérve a választókat, hogy minden felmerülhető kérdéssel szemben bizzunk s nyugodjunk meg képviselő-jelöltünk bölcsességében, ki mint eddig, ezután is minden bizonnyal közmegegyezésre fogja szavát az ország törvényhozásiában felelni.

Végül még a jelölt tett minden irányban megnyugtató kijelentést, mely után a választók elődök gyülekeztek, hol a szebbnél szebb felköszöntőknek mindig csak az volt a befejezője: éljen Bornemisza István a legkedveltebb képviselő-jelölt, s néhány nap mulva mint ellenjelölt nélkül, egyhangulag megválasztott függetlenségi és 48-as képviselő!

A sok szép toaszt között nagy hatást keltett Fáy István felköszöntője, ki a Bornemisza politikai szereplésének hű jellemzése s a lefolyt parlamenti harcok hazafias bírálata után egy felkiáltásban adott az általános értelemnek kifejezést, mit az ünneplők száza szívből-lelkkel viszhangoztak: éljen Bornemisza István!

Jolsván.

A jolsvai kerület országos képviselője Kubinyi Géza f. hó 18-án Jolsván tartotta beszámolóját mintegy 300 választó előtt. Beszámolóját azzal kezdte, hogy okát kívánja tenni annak, miért tartozik a szabadelvű párthoz. — A függetlenségi párt eszméi — mondá — kell, hogy minden magyar embernek szívébe lángbúttal legyenek írva, ezen pártunk tagjai önzetlenül egyedül a hazaszeretet bevétel vezéreltetve kitartóan küzdenek egy idejért, mint ilyenek tiszteletünkkel valóban kiérdemlik. — De a jelen nem alkalmas ez idea megvalósítására, ő mint a munka embere, nem óhajt most meg nem valósítható ábrándoknak élni, de dolgozni kíván, azért esatlakozik azon párthoz, mely nem lankadó

A palló felsorolva, a falak fenyőlombokkal koszoruzva, a csillárok, azaz a fagygyertyák felgyujtva, a táncszalon kész. Nem én, a jászágóiak mondják: a terem szemképráztató fényben úszott, a pazar gyertyavilág mellett a fenyőlombok valami bűvös, tulvilági fényben csillogtak, ragyogtak: Jászág ember emlékezete óta nem látott ily nagyszerű bált! Soha sem hittem, hogy ennyi rendezői talentum, angol ész szunnyadozson elrejtve egyesületünk kebelében.

A zsigány ráhuzta, a rendezői szalagok röpködtek, kezdődik a vendég áradat. Soha annyi szép lányt, fess menyecskét nem láttam együtt. Tíz óra felé szorongásig megtelt a terem. — Folyt a tánc kiáradó jó kedvvel, tüzzel, hűvel, kiaproszta, ki cifrázta, ki a kopogósát, ki a rezgő esárdást rakta, a hogy lábától telt.

Ejtfél tájban oda mentem a kasszához. „No fiam pénztáros, mennyi a tiszta jövedelem?” „Ugyan hagyj el! Inkább azt kérdezd, mennyi a defizit?”

„Lehetetlen! Ennyi nép . . .” „Sok a fóka, kevés a halzsir. Itt nem az a szokás mint máshol: családjeggyel három személyre szól. Hanem egy családjeggyel jön öt esatádtag, azután sógor, a koma, meg annak a lánya, meg annak a keresztlánya és isten tudja még ki nem. Ne szólj egy szót sem, hanem erjedj be és táncolj a reggelig vagy két forint ára defizitet, máskor pedig ne jöjj Jászágba jótékonycézra bált rendezni . . .”

Ha azt a neki vadult jó kedvet láttatok volna! A kannibálók diszfégyvertánca lehet csak ahoz fogható, a hogy neki ered a táncznak az az elkeseredett rendező csapat. Három a tánc! Hogy volt! Ne hagyj magad Slézingert! Ne kedvem ne! Reggelre ki bokáig, ki térdig táncolta el a lábát, ugy kellett bennünket targonczán hazáig szállítani. Én még most is mankón járok. Itogy is van csak az a híres nóta?

„En vagyok a, én vagyok a jászági fi . . .” Ölel invalidus barátotok Bikk-Szeg, 1892. január 9. Kozák.

— Micsoda? Hát tán eladták vón' a Milkát! Nem sajnálják szegényt?
— Sajnálja a Plutó. Mért nem tejtelt. Ingyen csak nem tarthatjuk. *Komjáthy Sándor.*

Bál a „Jászágón.”

(Elkéselt levél.)

Kedves barátom! Megígértem, hogy a Jászágón egyesületünk javára rendezett táncmulatság lefolyásáról körülményesen tudósítlak benneteket, míhelyt fáradozta kiheverem. Hosszas hallgatásom magyarázza meg a kiállott fáradozalmak nagyságát.

A bál vasárnap estére volt kitzúve, a mint azt a diszes meghívóról ti is olvastátok. Remélem megkaptátok, mert mi rendezői buzgalomunkban „Magyarország kicsinyben” minden hat éven felül lakóját felboldogítottunk egygyel — két fontos okból: tudatni akartuk a világgal, hogy Jászág a földnek nem a tulsó oldalán esik, amint a legtöbbben tévesen gondolják, hanem ezen; meg akartuk továbbá mutatni, hogy „Magyarország kicsinyben” nemesak eladó leányokat és vasat termel nagy mennyiségben, hanem élénk forgalmi összeköttetésben van a budapesti egyetem fakultásaival is.

A kitzúzott idő előtt két nappal ott voltam Vilussal Jászágón teljes rendezői apparátussal. A benszülőttek nagy ovációval fogadtak a leendő vasuti pályaháznál, barátságos szóhabarlatok után felosztottak egymás között, kinek melyik testrésztünk lesz a vendége. Károlynak a bal lábam, Józsinak a kalucsím jutott, Vilusnak a jobb karját Pista kapta a hóna alá. Mindnyáján lázban és rendezői gyönyörben úsztak, számításuk szerint egész „Magyarország kicsinyben” ott lesz a bálon. Megjárjuk ha szűk lesz a terem a diszes vendégkoszoru befogadására!

Jászág különben meglehetősen esinos város; van benne két sor ház, több kisebb-nagyobb kutyaszorító, két utcai lámpás, iskola, templom, kisedővő felnőttek számára, a mely igen látogatott, egy rőfös kereskedés a sarga elefánthoz, a hol kicsinyesöt is lehet kapni, ren-

*) De jó levél.

Szedő.

kintartással munkál hazánk kulturális és anyagi megszárdulásán és felvirágoztatásán. A függetlenségi pártból kivált a 48-as párt, gondolva, hogy így lesz kormányképes, de alakulására főindok az volt, hogy vezére Ugron Gábor, — kinek kiváló képességét elismeri — az anyapártban nem talált elég tért ambíciójának kielégítésére. E pártnak az ország közvéleményében sines meg a kellő talaja.

Aztán áttér a nemzeti pártra. Több évvel ezelőtt, ugymond, ő is e párthoz, a mérsékelt ellenzékhez tartozott; főhaja volt a nemzet kulturális és anyagi megerősítése s a közigazgatás rendezése. Azóta pénzügyi viszonyaink rendezettek, az egysúly teljesen helyre van állítva, daczára hogy az ipar, kereskedelem és közlekedés terén nagy, de áldásos áldozatokat hozott nemzetünk, kulturális intézményeink fejlődnek és virágoznak, a közigazgatás rendezése a szabadlevű párt programjának egyik sarkalatos tétele. Ily körülmények közt nincs ok akadályokat gördíteni a köteleességét hűn és lelkesen végző párt és annak folyama a kormány működése elé, ellenkezőleg hazafiai köteleesség áldásos működésükben támogatni. A mérsékelt ellenzék tagjai is belátják ezt a közigazgatási vita előtt és alkalmával, lapjaik nagyon szelíd hurokat pengettek, vezérük gróf Abonyi Albert, — ki tagadhatatlan, hogy kiváló szellemi tulajdonokkal és szónoki képességekkel van megáldva, — a helyzetet személyére nézve kedvezőnek látta, nem támadott, de védett; s mégis, hogy a közigazgatás rendezése — a mit ő régen sürgetet — elvben kimondott, jól tudja azt, hogy az egészséges törvényre való emelése nem a szabadlevű pártot mutat, rögtön megindult a támadás s azóta folyik ismét teljes vehemenciával. Nem azok ellen támadt, a kik az ő „apasági keresettel” követelt „állami közigazgatását” megluktatni törekedtek, de azoknak szövetségét kérte, kereste előbbi szövetségese ellen.

Minden elfogulatlan látja, hogy nála a támadás és védelem, az ellenzékieskedés szűnése vagy fokozása attól függ, a mint egy vagy két lépést közelebb áll vagy távolodik a bírsony székétől. És ezen magát nemzetinek nevező párt bennünket osztrák pártnak nevez! Nem felhárad-e minden tisztességes embernek igazságérzete, hogy a becsületes honfiai munkát ily jelzőkkel kívánják kisebbiteni? S az a párt nevezzi a szabadlevű pártot osztráknak, melynek vezére Gróf Aponyi Albert, midőn Sennyey halála után a konzervatív párt a „nemzeti szabadlevű párt” nevét akarta felvenni, tiltakozott ezen elnevezés ellen. Forgassa csak az ugynevezett nemzeti párt kissé a történelem lapjait is, győződjen meg a nemzet történelméből talál-e csak egy Szapárit, ki az „aulát”, szóval tettel szolgálta, ki eszköz volt a hatalom kezében.

Nem fog találni. De ott találja az aulicus tábor díszes soráiban az Aponyiaknak csaknem teljes sorozatát. A multak alapján e szerint nem vindikálhatják maguknak a „nemzeti” nevet, hogy a jelenben mi ezimen foglalták le a maguk számára, mi ezimen gerájkák magukat a nemzeti eszme egyedül igaz képviselőit, azt ok maguk sem tudják. Egész működésük, eljárásuk maguktartása elárulja, hogy elvük tisztán személyi kérdés, hogy egy ilyen személyes pártnak van-e egy nemzet parlamentjében létjoga, annak eldöntését választóira bizza. Egész őszintén, igaz szívvel esatlakozott és esatlakozik a szabadlevű párthoz, melynek minden téren elért sikerei minden szónoklatnál fényesebben beszélnek.

Rovid parlament működése alatt, mit tett a választókerület érdekében, az mindenki előtt ismeretes, ismétlésekbe boesátkozni nem akar. Eljárását, működését nyugodtan boesátja megbízói bírálatá alá.

Az összegyűlt választók jelölő értekezleté alakulva, egyhangulag ismét Kubinyi Gézárt kiáltották ki képviselőjelöltté, ki megköszönve a bizalmat a jelölést elfogadta, ünnepléses ígéretet tett, hogy mivel semmi más érdek nem vezette e képviselő jelölés elfogadásánál, mint a megtisztelő bizalom hálás elfogadása, őszintén fogja szolgálni első sorban a hazát s aztán választókerületét és választói érdekeit. Az értekezlet a képviselőjelölőt éditésével oszlott szét.

A képviselőjelölt tiszteletére 200 terítékű banket rendeztetett. Az első toasztot a képviselőjelölt mondotta a királynak. Basilides jolsvai polgármester méltatva a képviselőjelölt érdemeit, őt köszönté fel. Perjessy László a szólás és vélemény szabadság jogán tiszteletben tartja ugyan azok véleményét is, kik a vallás és nemzetiség szemüvegén tekintik a politikai kérdéseket és sürgetik megoldásukat; de épen ezzel a joggal élve kéri a képviselőjelöltet, hogy mint a multban ugy a jelenben is helyezkedjen a tiszta liberális álláspontra, ebben az esetben egy táborban találja a kisebb elvi eltérések esetén is, minden igaz liberálist. Ily irányu működésére emeli poharát. — Kubinyi Géza képviselő hazafias választóközönségét éltette, majd Rőczy István a jelölő értekezlet érdemidus emlékére Podhraczy Endre Coburg herceg erdőigazgatójára mondott toasztot. — Ezt a toasztok hosszú sora követte. Jolsváról a képviselőjelölt Nagy-Rőczyre utazott.

Andrássy Géza grófot a rozsnyói kerületi róm. kath. papság küldöttsége folyó hó 15-én felkereste a betléri káptalanban, s a küldöttség teljesen megnyugodott a képviselőjelölt elveiben, melyeket a rozsnyói püspök ismert körlevélre is kiterjeszkedve fejtegetett. Andrássy gróf a rozsnyói kerületben egyedüli képviselőjelölt, s egyhangu megválasztása teljesen bizonyos.

Fay Gyula programbeszéde. Fay Gyula a rimaszombati választókerület egyik képviselőjelöltje folyó hó 17-én délután 3 órakor tartotta programbeszédjét Rimaszombatan a Három Rózsa vendéglő disztermében. A program meghallgatására nagyszámu és igen hálás hangulatu közönség gyűlt egybe, mely élénk figyelemmel és többször éljenzéssel kísérte a képviselőjelölt beszédét, s azután a Huszár vendéglőben a Fáy-párti választók barátságos lakomára gyűltek össze, melyen mindvégig lelkes hangulat uralkodott.

Nyilatkozat.

A „Gömöri Hirlap” folyó évi január 20-iki számában „Katholikus Papok” aláírással, tehát névtelenül, egy interpelláció intézettel hozzám az iránt: vajjon a „Gömör-Kishont” január 7-iki számában a rozsnyói püspök

ő exeja által kiadott körlevél bírálatául megírt cikket magamévá teszem-e?

En a „Gömör-Kishont”nak csak kiadója vagyok, a szerkesztésbe bele nem folytam soha, így azért felelős sem lehetek. Ha azonban mint képviselőjelöltnek meggyőződéseim felől kívánnak tájékozást szerezni az interpellálók: nincs miért titkolnom, hogy én a kérdéses cikkekben foglaltakkal egyet nem értek, s a „Gömör-Kishont”-ban megjelent cikkek tárgyában, lapom szerkesztőjének mindjárt akkor azon jóakaratu tanácsot adtam, hogy az egyházi és vallási kérdésekkel összefüggő dolgok kiméletesebb cikkekben tárgyalassanak.

Működéseimben egy mint eddig, ezután is általában szemponatok fognak vezetni, mint azok, melyeket a felekezetiesség diktál: oly barátokat mondhatok magamnak épen a kath. klérus kebelében, kikre büszke vagyok és mindazon kath. papokkal szemben, a kik felfogásomra kíváncsiak voltak, nyiltan kimondom, hogy eljárásomban a jog, a méltányosság s a felekezeti érdekek megbecsülése fog vezetni és nem volt egy is, ki álláspontom helyességét el ne ismerte volna.

Tisztelettel

Rimaszombat, 1892. január 20.

Dr. Bernát István,
az ipariskolák orsz. felügyelője.

Hírek és vegyesek.

+ **Egy polgármester leköszönése.** Dr. Stromp Ignácz Rozsnyó város köztisztelőben állott népszerű polgármestere díszes állásáról lemondott. Ezen elhatározásának indokait nem ismervén, sajnálattal vesszük tudomásul leköszönését, mely a megyei közügyek szolgálatától ismét egy tehetséges erőt foszt meg.

× **Halálhíres.** Még alig hogy élt, alig hogy igazában megismerhettük nemeslelkűségét: az élet legszebb tavaszán elszőlította a rideg, kérlelhetlen felső hatalom... Ott feküdt a ravatalon a fiatal asszonyka; azt hittük volna, hogy csak esendesen, nyugodtan alszik édes álmot egyetlen fiacskája boldogságáról, férje odaadó, hűséges ragaszkodásáról s a társadalom igaz becsüléséről... Talán csakugyan erről álmodik, de örök álmát alussza, melyből ébredés nincs többé!... Arzáról lecsókolta a gyöngye pirt, ajkairól eltüntette a mosolyt, lezárta azokat örökre a rideg halál; homlokán elsimultak a sok szenvedés által odaerősített redők, s örök békóba verődött a kínóktól sokat zaklatott ifjú kebel, melyben a minden szép és nemesért rajongó s mélyen érző szív oly hévvel dobogott. Ez elnemt azokkal az ajkakkal együtt, melyekből oly kellemesen esengett a szó, kedvesen hangzott a beszéd, melylyel a társaságokban magas műveltségét önkéntelenül is csillagította... Ravatala mellett a mélyen sujtott anya, a boldogtalan férj, az árván maradt fiúcska keserves zokogással, a benső mély érzés fájdalmas megnyilatkozásával szót igyekeztek esalni a kihűlt ajakra, nyájas beszólo tekintetért edettek a meredt szemekhez. S nekik csak kevés, nagyon kevés vigaszt nyújthatott a sok jóbarát őszinte részvételének nyilvánítása. Mert hiszen ugy látszott, mintha az egész város mély gyászba borult volna... Hegessze be az érzékeny sebet az idő; a lesújtott apa talájon vigaszt egyetlen gyermekében. — Társadalmunk minden rétegében őszinte részvétet keltett a gyászír, mely szerint Held Edéné szül. Imre Ilona, Held Edéné, a szabadkai méntelep közbeesülésben álló százasának neje, élete 25-ik, boldog házassága 8-ik évében folyó hó 16-án hosszas szenvedés után tudórszében elhunyt. Családja rendkívüli önfeláldozással ápolta őt, óriási erőmegiesztéssel küzdöttek a halál ellen, — de sikertelenül; nem tudták megtartani az életnek s a társaságnak, melyhez igazán ragaszkodott, s melynek tagjai az elhunyt szeretettel és tisztelettel öveztek. Temetése folyó hó 17-én ment végre a szabadkai lakásból, hova kizárólag városunkból a rokonság, a tüzer tisztikar Rosenauer alezredes vezetése mellett, s a jóbarátok és ismerősök egész serege. A gyászszertartást Mészáros Bálint plebánus vezette fényes segédlettel. Az impozans menetet a losonczy gyalogezred zenekara nyitotta meg s az egész uton messziről vízhangzottak a gyászinduló mélabus akkordjai. A zenekar után haladt a gyászkoesi, melyen a koporsót egészen elföldték a koszorúk. A fogatok hosszú során a nagyszámu részvevők fejezték be a szomorú menetet, melyhez a városban esatlakozott a nép beláthatlan tömege. A város végén a kocsikról leszálltak s az összes harangok zúgása közben, katona zene mellett gyalog vonult ki a menet a pályaházhoz. Megható látvány volt ez a keresztúlvonulás. Az erkélyeket, ablakokat feketébe öltözött hölgyek foglalták el, s bánatos tekintettel, könybeládat szemekkel kísérték utolsó utján a korán elhunyt jóbarátot. A pályaudvarban a kísérő méntelepi legénység elhelyezte a koporsót egy vasuti kocsiban, s újabb beszentelés után elszállították Debreczenbe, hol folyó hó 19-én helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Held Ele es. és kir. százasos ugy saját, mint fia Jenő, valamint anyósa özvegy Imre Gáborné szül. Izdenezky Zsófia és sógora dr. Imre Gábor nevében megtört szívvel jelenti feledhetetlen jó hitvesének, anyának, leányának, illetőleg nővérnek: Held Edéné szül. Imre Ilonának f. hó 16-án, reggeli 2 órakor, három évi hosszú kinteljes szenvedés után élete 25-ik, boldog házassága 8-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága hült tetem f. hó 17-ikén d. u. 3 órakor fog a róm. kath. egyház szer tartása szerint a pusztaszabadkai gyászháznál beszenteltetni, s onnan a családi sírboltban való elhelyezés végett Debreczenbe szállíttatni. Az engesztelő szentmise folyó hó 19-én reggeli 9. órakor Debreczenben, a helybeli róm. kath. egyházban pedig f. hó 21-én reggeli 9 órakor fog az Úrnak bemutatni. — Rimaszombat, 1892. január 16-án. Aldás, béke lebegjen a szeretett lény porai felett!

Halálhíres. Öz. Papp Andrásné szül. Szűcs Judit a mult századnak napjainkig élő egyetlen alakja zárta le örök álomra szeméit e hó 17-én. Még 1798-ban született s a folyó évvel lépett 94-ik évébe. A hosszú ideiglett tisztes urnó kora pár év óta ágyához szegezte s utóbbi időben már alig ismerte meg a körüle levőket. Családja a következő gyászjelentést adta ki: Papp Abraham nyugalmazott kir. főmérnök gyermekeivel: Öz. Farkas Lászlóné szül. Papp Jolán gyermekeivel, Papp Arthur és Papp Árpád. — Papp Zsuzsanna a többi rokonok nevében is mélyen szomorodott szívvel jelenti a forrón szeretett édes anya, nagyanya, szépánya és okon öz. Papp

Andrásné szül. Szűcs Juditnak folyó január hó 17-én, reggeli 2 órakor életének 94-ik évében végelgyengülésben bekövetkezett gyászos elhunytát. A meghaldogultnak földi maradványai hétfőn, január hó 18-án, délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertben az örök nyugalomnak átadatni. Rimaszombat, 1892. január hó 17-én. Aldás és béke lebegjen a szeretett hamvak felett!

+ **Három kis koporsó.** Az elmúlt héten három kicsiny gyermeket kísértünk ki az örök nyugalom helyére. Városunk három derék családját borította gyászba az apróságok elköltözése az angyalok közé. Első volt. Erdélyi János öt hónapos kis leánya, kit csakhamar követte a hosszú uton Runyai József kir. adóhivatalnok kis leánya, végül Altdorffer István kir. törvészki bíró kis leányát kísérte ki nagyszámú részvevő közönség. Nyugodjanak békében a korai sírhant alatt!

Gyászjelentés. Tolesvai özvegy Bónis Lajosné szül. Bónis Margit és gyermekei Irma és Elemér, — Horváth Mihályné született tolesvai Bónis Jolán férjével és gyermekei Elemér, Mihály és Antall, — primóci Szentmiklóssy Istvánné szül. tolesvai Bónis Lenke férjével és fia Antallal a nagyszámu rokonság nevében is, fájdalmas szívvel jelenti a jó férj, apa, testvér, sógor és rokonnak tolesvai Bónis Lajosnak, Budapest 1892. január hó 11-én, életének 35-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. é. január hó 13-án délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a budai németvölgyi temetőben örök nyugalomra elhelyeztetni. Budapest, 1892. január hó 12-én. Béke poraira!

+ **Nemzetközi jellemkomikus.** B. Polgár Gyula imitátor f. hó 14-én és 15-én a Három Rózsa nagytermében két magánzinielőadást rendezett, igen esékélyszámu, de intelligens közönség előtt. Polgár derékasan megfelelt hozzá fűzött várakozásunknak, s valódi virtuozitással oldotta meg azt a nehéz feladatot, mely réá várt akkor, mikor a mi kényes közönségünknek két órán át való szórakoztatására vállalkozott. Rokonszenves előadási modorával, szó és arczjátékával, ügyes mozdulataival lekötötte a hallgatóság figyelmét, s eredeti ötleteivel mulattatta sőt ugyancsak megkacagattatta a közönséget, mely sürű tapsokkal jutalmazta a fardhatlan komikust. Előadásaiban egy komikai egyvelegben állította élénk a különféle színészi szerepköröket, sikerülten jellemezte a bécsi németet, a fővárosi börsziánt, a svábot, a lengyel zsidót stb. Érdekesen mutatta be a lelkész, ki volapük nyelven egyházi szónoklatot tart, ügyesen travesztálta a zeneszerzőket: a „Képeddel alszom el, képeddel ébredek” kezdetű dalt karakterisztikus hang és taglejtés kíséretében a Wagner, Verdi, Offenbach stb. hangszerelési modorában adta elő. Előadásai befejezéseül a színpadi gyors alakítást mutatta be: történelmi nagy alakokat: Bismarkot, Vilmos német császárt, Kosuth Lajost, Bem apót, Batthyányi Lajost elég hiven állította élénk. A közönség egyebekben igen meg volt elégedve, csak azért zúgolódott hogy — nem volt elég közönség!

+ **Farsang.** Dícső Karnevál herczeg esőrgőinek andalító zenéjét valahogy késlelteti a politikai zűrzavar, meg talán az influenza. A kortes notákat kazalszámu gyártják, uton-utófolen dalolják a sok éretlenséget, s ha az emberek egymással találkoznak, nem azt kéri, hogy: „mész-e a bálba?” mert hát ilyen” nincs, de azt sem hogy: „ki éljen?” hanem az adjon Isten: egy kortesnóta (telve kirrimékkal), a fogadj Isten: egy másik kortesnóta (telve még kínosabb rimékkal.) A választás után nyomon lesz az első bál a rimaszombati iparos ifjak január 31-én rendeznek bált a Három Rózsa nagytermében. Ugyanott tartja február hó 14-én a rimaszombati polgári olvasókör is szokásos bálját.

Tűz. Bátkában e hó 12-én éjtél után 3 órakor tüzi lárma riasztotta el a esendesen alvók szeméről az álmot. Kigyuladt s meg is égett a bíró csüre a benne volt gazdasági eszközökkel, szénával s szalmával együtt. És tízet fogott két esür kikerülésével a tőle távolabb eső harmadik esür is, mely szintén leégett. Az épületek biztosítva voltak, a tűz keletkezésének oka ismeretlen.

Öngyilkosságok. Nagyon elszomorító, hogy az öngyilkosság mániája milyen rohamosan terjed a nép alsó rétegében is. A mult hét folyamán két ember vált meg ismét erőszakos módon az élettől. Az egyik egy Majoros András nevezetű s-gömöri lakos, ki a pálinkát többre becsülte maga és családja jólétének és boldogságának s s valószínűleg a delirium tremens behatása alatt, magát e hó 14-én saját házában padján felakasztotta. Családjával iszákossága miatt már rég meghasonlott, felesége elhagyta, gyermekei féltek tőle és szomszédjai kerültek, elhagyatottsága elől tehát a halálba menekült. — A második egy Nályob József nevezetű horkai paraszt ember, ki gyógyíthatatlan betegségétől szabadulni akarván, magát e hó 12-én egy éles késsel mellen szurta. Ez ideig még nem halt meg, de a felgyógyuláshoz kevés a remény.

Gazdasági mérnök. A Gonda Béla szerkesztésében immár 16-ik évfolyamában megjelenő „gazdasági mérnök” műszaki hetilap a művelt közönség körében mind nagyobb tért hódít. Megtalálja ebben ugy a szakember, mint a gazdaközönség, sőt a laikus is az őt érdeklő közleményt a kinek az olvasás — ismereteinek gazdagításán felül — nemes szórakozást is nyújt. A legutolsó száma, például a hajózó csatornák és zsilipek mindinkább kívánatos egységes méreteiről hoz egy nagyobb közleményt; igen érdekesek a lejkör legfelsőbb rétegeinek kutatásáról, a szén nedvesítéséről szóló tanulmányok és értekezések. Majd minden számban lehet közhasznú és gyakorlati találmányokról érdekes közleményeket olvasni. A vegyes rovatában egy új anyagról olvasunk, mely az üveghez mindenben hasonló, de hajlékony és nem törékeny, horganyfehérrel vegyítve az elefantesonhoz hasonló igen becses anyagot ad. A gazdasági mérnököt ajánljuk az olvasni és tanulni szerető közönség figyelmébe.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. A hozzánk intézett levelekben foglalt kérdésekre térszűke miatt csak lapunk jövő számában válaszolhatunk. A legközelebbi szám, a választásokra való tekintettel f. hó 26-án kedden este fog megjelenni, s a választások lefolyásáról és eredményéről f. hó 29-én egy rendkívüli számba fogjuk tudósítani olvasóinkat.

Felelős szerkesztő: **Lőrinczy György.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernát István.**

MEGHIVÓ.

A nagyrocezi kölesönös segély-szövetkezet folyó évi február hó 2-án, vagy ha akkor határozatképes nem volna február hó 7-én, mindkét esetben delutáni 2 órakor tartandó

Közgyűlésre.

Tárgyak Az igazgatóság jelentése. A felügyelő-bizottság jelentése. — A mérleg beterjesztése. — A felmentvény megadása. — Az osztalék megállapítása. — A felügyelő-bizottság választása. Az igazgatóság javaslatai.

Nagy-Rőcze, 1892. év január 9-én.
2—3 **Az igazgatóság.**

Birtokvétel.

A Rima- vagy a Sajó mentén egy 35000—80000 forintig terjedő birtok azonnali megvételre kerestetik.

Ajánlatok a birtok részletes leírása és az árak feltüntetésével **Kuchta Danielnak Tiszolczra** küldendők. 1—3

Hirdetmény.

3958 sz. — A rszombati kir. szék mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak **Lenkey Ferencz, Zsigmond, László, Bálint, József, Gedeon Sámuel, István, Lajos, Mária, Benjamin, Pál, Erzsébet, Ké. Lenkey József és Zsuzsanna, Ragályi István, László, Dece Zsigmond, Sándor, Sütő István és András** végrehajtást szenvedők elleni 36 frt 30 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rszombati kir. tvenyszék (a tornallyai kir. bíróság) területén lévő Trizs községben fekvő a trizsi 55. sztykben foglalt 54, 368, 1186, 1289, 1309 hrszámra az árverést 419 frtban ezenem megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 28-ik napján** délután 10 órakor Trizs községben az ottani bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 41 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. július hó 27-én.
A rimaszombati kir. törvszék mint teleknyvi hatóság.
Aldorffer, kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

Van szerencsém a mélyen tisztelt gazdaközönségnek becses tudomására hozni, hogy **Rimaszécsen**

gépjavitó-műhelyt

rendeztem be. Midőn ezen vállalatomnak becses rendelvényeikkel való pártolására a tisztelt közönséget felkérem, azon ígéretemnek adok kifejezést, hogy igyekeznék minden megrendelést pontosan eszközölni.

Elvállalok mindennemű nagyobb és kisebb javításokat kazánokon, gőzgépeken, tűzifeskendőn s minden egyéb gazdasági gépen, ujtásokat és javításokat malmoknál, szeszfordéknél stb.; nemkülönben minden műszerész, esztergályos, lakatos, kazánkovács, kovács, asztalos s bádogos munkát; ezenkívül szoba-távirda berendezéseket, diszműtárgyak aranyozását, ezüstözését és nickelozását, konyhafelszereléseket és gazdasági tárgyak ónozását vagy horganyozását, vastetők készítését, gazdasági épületek befedését horganylemezzel zsindelyvel.

Készletben is tartok kisebb gazdasági gépeket s ennek alkatrészeit, u. m. szeeska- és repavágókat, rostákat stb.; nagyobb új gépek pedig általam jutányos áron és feltételek mellett beszerezhetők. Elvállalom a már használt és általam javított gépek eladásának eszközölését vagy ilyeneknek beszerzését. Kivánságra szakértő gépészszel is szolgálak műhelyemből t. vevőimnek.

Becsés megrendelésüket kérve, vagyok mély tisztelettel
Rimaszécsen, 1892. jan. 18.

STILLER GUSZTÁV,
gépműhely-tulajdonos.

Kiadó lakások.

Kossuth-utca 2-ik számú házban kiadó:
Egy emeleti lakás: 3 szoba, konyha és kamra.

Egy magas földszinti lakás: 3 szoba, konyha.

Két üzlethelyiség.

Az emeleti lakás és az egyik üzlethelyiség barmikor kivehető. — a többi 1892. május 1-től.

Értekezhetni **Samarjay János** tulajdonossal. 1—3

Árverési hirdetmény.

Jolsva rendezett tanácsu város tulajdonát képező erdőnek két külön részében, és pedig 80 katasztrális hold 20 éves, és 70 katasztrális holdon 30 éves szálfából nyerendő cserfa kéregre zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés ezenem közzé tétetik.

A eskerkéreg hántásra vállalkozni szándékozik felhivatnak, miszerint a két külön helyen fogatosítandó eszerésre külön zárt ajánlatokat 500 forintból álló bánatpénzzel ellátva, az árverés megartására kitűzött **folyó évi márczius hó 17-ik napjáig** a városi polgármesteri hivatalnál nyujtsák be.

Az árverési feltételek a város házában hivatalos órákban, a kitűzött határnapig megtekinthetők

Kelt Jolsván, 1892. évi január hó 16-án.
Bazilidesz Gusztáv, polgármester.

Zongorahangoló.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **állandó lakásomat Rimaszombatba tettem**. Mint e megyében jól ismert zongora-hangoló, ajánlom magamat a t. cz. közönség becses pártfogásába, szives tudomására hozván azt, hogy hajlandó vagyok egy városban mint a vidéken a zongorák évenkénti többszöri hangolását, valamint szakszerű igazítását és bőrozését — mérsékelt árak mellett — eszközölni.

Szives megbízatásukat kérem lakásomra: **Rimaszombat, Kmetti-utca 9. sz. intézní.**

Együttal tudatom a t. közönséggel azt is, hogy **Aristonok** hangolását és javítását is elvállalom. Tiszteletel maradtam a t. cz. közönségnek alázatos szolgálja **PRASCHKE ALAJOS**,
6—* zongorakészítő és hangoló.

Árverési hirdetmény.

237. sz. — Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenem közhírré teszi, hogy a budapesti kir. kereskedelmi és váltó törvény-szék 53496. számú végzése által **Tarnóczy Gusztáv** végrehajtató javára **Komjáthy Miklós** gortvai lakos ellen 500 frt tőke, ennek 1891. év augusztus 4-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 38 frt 57 kr. perkoltság követelés erejéig elrendelt s 1891. évi október hó 23-án fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1000 frtra becsült 10 darab ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1663. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Gortva községében leendő eszközölésére **1892. évi január hó 26-ik napjának** délután 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozik ezenem oly megjelgyezéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Rimaszécsen, 1892. évi január hó 4-én.
Salamon Béla, kir. bírósági végrehajtó

Feltűnést keltő ujdonságok nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázni és szabni a cs. és kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével akár **gyermekruhát** akarunk készíteni, akár **legfinomabb női ruhát**. A pontos és sikeres mértékvesésért és szabászatért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

ezszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal leányok részére is. — Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben csak **1 frt 50**. Sztéküldés naponta kétszer utánvétel. 1 frt 70 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, Bécs

II., Untere Donaustrasse 49.

7—12

Főraktár Magyarhon részére Budapesten **GÜTTLIEB VILMOS**-nál Andrassy-ut 49. sz. alatt.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a **János-utca 49. sz.** házban egy kényelmes lakás, mely három szoba, konyha, kamra, fatartó, pincze és kertből áll, **1892. évi május hó 1-jére** bérbe kiadó. Értekezhetni lehet a tulajdonos **Fülöp Józseffel** ugyanott.

Hirdetmény.

4439 szám. — A rimaszombati királyi törvény-szék mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar királyi kincstár** végrehajthatónak **id. Ablonczy Lajos** végrehajtást szenvedő elleni 54 frt 18 kr. hadmentességi díj és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rszombati kir. törvény-szék (a tornallyai kir. bíróság) területén lévő Alsó-Szuha községben fekvő az alsó-szukai 37. sztykben A 1—19 sor-sz. a foglalt ingatlanokból idősb Ablonczy Lajost illető felerészére az árverést 1981 frtban ezenem megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 16-ik napján** délután 10 órakor Alsó-Szuha községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 198 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi augusztus hó 21.
A rszombati kir. törvszék mint teleknyvi hatóság.

Aldorffer, kir. törvszéki bíró.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: **Dr. Tolnai Lajos**, Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal**. Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Armin**.

6—6 **Előfizetési ára:**

a „Hölgyek Lapja” ezimű dívat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” ezimű hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írók támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inezdy László, Palágyi Lajos, Erődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vertessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Pálóty Ákos stb.; Beniczki-Bajza Lenke, Bärthner Lina, Nagyvárdy Mira, Kulifáy-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevesiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay Karossza Irma, Erzsike stb. stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legjelentősebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változatát felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja” ezimű havonként kétszer megjelenő dívatmelléklete a legújabb dívatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nines olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna, s nines olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regényme lékle e külön beköthető negy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

Zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kozzka- és ponttalányokkal és szórjátványokkal, melyeknek megfjítői értékes jutalmakat kapnak.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legezdszerűbben levelezőlapon — hozzáföldnek.

A ki az egész évre szálló hat frtnyi előfizetési összeget 40 krajczár esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; a ki 3 frt előfizetési összeget 30 kr. esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt, és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlja jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautatványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Nagykoronauca 20. sz.

[Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.